

บทความ คนดีมีความรู้ความสามารถ ภาค 2

นำเสนอเมื่อ : 18 ก.ค. 2552

คนดีมีความรู้ความสามารถ

เมื่อนำมาวิเคราะห์หาคนที่ มีคุณสมบัติความเป็นคนดีแล้ว ย่อมเห็นจากตารางว่าคนดีมีความสมดุลในชีวิต มากกว่าคนมีความรู้ความสามารถเพราะคนดีไม่มุงในสิ่งทีเลวร้ายใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการคิดร้าย ทำร้าย หรือประสังครายก็ตาม เมื่อมีคนดีมากย่อมเกิดการปกครองทีชอบธรรม หลุดจากภาวะการฉ้อโกงความวุ่นวายใด ๆ ทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น หัวหน้าครอบครัวเป็นผู้ บริหารกิจการของครอบครัว คือ ต้องเลี้ยงดูบุตรและภรรยา ของตนเอง ต้องสั่งสอนลูก ให้เป็นคนดีและมีความรู้ เพื่อที จะเติบโตมา มีคุณภาพและหาเลี้ยงตัวเองได้ เช่นเดียวกันถ้าเปรียบเทียบกับในระดับประเทศ ผู้บริหารบ้านเมืองถ้าเป็นคนดีแล้ว คณะรัฐมนตรีเป็นคนดีแล้ว การฉ้อราชบังหลวง หรือการคอร์รัปชัน ทีจะไม่ มีในแผ่นดิน ประชาชนทีจะอยู่ด้วยความสุขเพราะมีผู้บริหารบ้านเมืองทีเป็นคนดี มีจริยธรรม คุณธรรม และมีศีลธรรม ดังนั้นเมื่อคนดีมาปกครองบ้านเมืองและคนในบ้านเมืองเป็นคนดีทั้งหมด ประเทศชาติทีจะตกอยู่หวงแห่งอริยธรรมทีมีแต่คนดี พุทธทาส ภิกขุ อริยะสงฆ์ ได้ให้ความเห็นไว้ ว่า เมื่อมนุษย์ มีสติปัญญาสูงขึ้ นมาถึงว่าเราตองอยู่กันอย่างสังคม ทีเกิดมี หลักการสังคมนิยมขึ้ นมา แต่ในส่วนลึกแห่งจิตใจยังมีความหมายเป็นตัวตนอยู่ ทีตองยึดประโยชน์ของตนเป็นหลัก จึงมีปัจเจกนิยมเหลืออยู่ในส่วนลึก ซึ่งยังเห็นแก่ตนอยู่นั่นเอง ดังนั้น สังคมนิยมของบุคคลทียังเห็นแก่ตัว จึงไปไม่รอด.

เมื่อนำมาวิเคราะห์หาคนที่ มีคุณสมบัติความเป็นผู้มีความรู้และมีความสาม

ารถแล้ว
จะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีรู้เป็นเพียงส่วนประกอบหนึ่งของการดำเนินชีวิตเท่านั้นเอง
ถ้าหากเอาความรู้นั้นไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมก็จะเกิดประโยชน์ให้กับตัวเอง
แต่ถ้าหากใช้ความรู้และความสามารถที่มีอยู่ไปประกอบกิจการอันมิควรแล้ว
ก็ย่อมทำให้เกิดความเสียหาย และความสูญเสียได้ ตัวอย่างเช่น
บัณฑิตที่จบมาใช้ความรู้ ความสามารถประกอบกิจการที่มีจรรยาบรรณ
ด้วยการนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ในทางที่ผิดกฎหมาย หรือกฎแห่งศีลธรรม
จึงต้องติดคุกตามกฎระเบียบของบรรทัดฐานของสังคม
แต่ถ้าเปรียบระดับประเทศแล้วมีผู้นำที่มีความรู้มีความสามารถแต่ขาดจริยธรรม
หรือคุณธรรม บางประการ
ก็สามารถที่จะมองเห็นถึงความหายนะของประเทศนั้นได้โดยไมยาก

ดังนั้น ความรู้เป็นเพียงส่วนประกอบของการดำเนินชีวิตที่มีคุณภาพ
หากแต่ใช้ความรู้ คู่กับคุณธรรม
ยอมทำให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและมวลชนได้อย่างสูงสุด
การปลุกฝังคนให้เป็นคนดี จึงมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่า
การผลิตปริญญาชนให้มากกลั่นสังคม
เพราะถ้าปริญญาชนเหล่านั้นไม่มีจิตใจสำนึกของความเป็นมนุษย์ร่วมโลกแล้ว
ก็พลันแต่จะมีความแก่งแย่งชิงดี หลงในอำนาจวาสนา หรือยศถาบรรดาศักดิ์
นานับประการ โดยไม่มองถึงความเสียหายอันมหาศาลที่จะเกิดขึ้นตามมา
โลกก็จะมีวันที่จะพบกับความสุขที่ถาวรได้

ภายใต้คำสอนของพุทธสาวก สอนไว้ว่า สมาธิ อย่างเดียว
แก้ปัญหาหมดทุกอย่าง ไม่ว่าในแง่ของศีล -สมาธิ- และปัญญา.
เมื่อคนดีมีปัญญา หรือผู้ที่มีปัญญาเป็นคนดี โลกย่อมสว่างด้วยความสุข